

Mennesker, der havde levet i den salige Tro, at de kun skulde svare de 9 Kr. 99 Ø., en Efterbetaling, idet de maatte svare for et Par Aar Forskellen mellem de 9 Kr. 99 Ø. og den Kapitelstakst, der var sat for vedkommende Aar. Disse Forhold er uheldige, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister enten at søge Forordningen ophævet eller, hvis det ikke kan lade sig gøre — og jeg vilde næsten antage, det vilde være en Uret overfor de enkelte Købstadkommuner, som maaske har en ret stor Indtægt af denne Jordafgift —, søge den afløst, og det paa en saadan Maade, at man ikke afløste med den bestemte Skæppeydelse, der svares i Øjeblikket, men f. Eks. satte den til et Middeltal mellem de 2 og de 8 Skæpper. Der er nemlig det mærkværdige Forhold ved denne Afgift, at dersom Jorden sælges tilbage til Byen, saa bortfalder Afgiften. Det er altsaa kun, saa længe Jorden er i en Mands Besiddelse, der bor udenfor Byen, at denne Afgift svares. Der er mange Mennesker, der venter paa denne Sags Afgørelse, og enten nu Ministeren kan afgøre den paa den ene eller den anden Maade, vil jeg anmode ham om at søge truffet en Afgørelse, for at ikke disse Mennesker fremdeles skal leve i Uvished.

Jeg skal dernæst tillade mig at rette nogle Bemærkninger til den højtærede Landbrugsminister angaaende vor Jordlovgivning. Først vil jeg anmode den højtærede Minister om at overveje, om Tiden ikke var inde til alvorligt at undersøge Spørgsmaalet om at faa Jordlovgivningen mere ensartet, i det hele taget faa Spørgsmaalet frem til fornyet Overvejelse for mulig at faa det løst paa en bedre Maade, end det er i Øjeblikket. Den højtærede Minister kan jo ikke være uvidende om, at de, der har taget Jord ifølge Statshusmandsloven af 22. Juli 1917, er overordentlig vanskeligt stillede. Dersom den højtærede Minister vil følge den Vej, som jeg havde Indtrykket af han angav at ville følge i Fjor, dersom det direkte Tilskud skal bortfalde i Aar, hvilket Ministeren jo antydede i Fjor, vil disse Mennesker komme til at sidde meget daarligere i det end de, der faar Jord efter 4. Oktober Loven, og det kan sikkert ikke være Ministerens Mening, da man ved Loven af 6. Maj 1921 stillede dem, der fik

Jord efter Statshusmandsloven, betydeligt bedre end dem, der fik Jord efter 4. Oktober Loven. Saadan at løbe og lege Kispus, det ene Aar lade den ene Lov være den bedste, det andet Aar lade den anden Lov være den bedste, skaber kun Forvirring. Den højtærede Minister bør sikkert overveje, om det ikke vil være rigtigt endnu i Aar at give et direkte Tilskud til dem, der tager Jord efter Statshusmandsloven. Jeg tror, det vilde være rigtigt. Den Jordudstyknings, der foregaar, koster jo umaadelig mange Penge, og jeg kan ikke med min bedste Vilje se, at disse Penge er godt anvendt. Naar man ofrer saa mange Penge paa Jordudstyknings, maa det vel være for at skabe et Gode for de Mennesker, der faar den Jord, der udstykkes. Men er det det? Er det et Gode, disse Mennesker gaar ind til? Nej, det er det modsatte. Disse Mennesker gaar ind til saadanne smaa Bedrifter med Forhaabninger, men i Løbet af ganske kort Tid brister alle deres Forhaabninger; de ser, at hele deres Indsats har været forgæves, og de maa gaa tilbage, hvor de kom fra, til Arbejdsmarkedet, for at kunne eksistere. Kan Staten nu i Almindelighed være tjent med, at man saaledes hvert Aar ofrer en hel Bunke Millioner Kroner paa dette Formaal, 12 Mill. Kr. paa Statshusmandsloven og saa mange Millioner, som man kan faa givet ud, efter 4. Oktober Loven? Og kan Befolkningen være tjent med at blive lokket ind i disse Erhverv, hvor der ikke er nogen Eksistensmulighed i Øjeblikket? Jeg tror det ikke, og jeg vil derfor henstille til den højtærede Landbrugsminister, der jo skal være den, der i første Instans varetager disse Menneskers Interesse, at overveje denne Sag meget nøje og, naar disse Overvejelser er tilendebragt, da at fremsætte de deraf fremgaaende Tanker her for det høje Ting gennem Lovforslag, som søger at raade Bod paa de overordentlig uheldige Forhold, som i Øjeblikket er til Stede paa dette Omraade.

Jeg skal tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at efter min Mening føres der ikke tilstrækkeligt Tilsyn med, at alle disse store Statstilskud til Oprettelse af Jordlodder kommer paa den rette Plads. Naar der fra Statens Side ydes saa mange Millioner til dette Formaal, maa